

Arrest

nr. 184 129 van 21 maart 2017
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 16 november 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 17 oktober 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 17 januari 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 februari 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VAN NIJVERSEEL *loco* advocaat E. MASSIN en van attaché B. VANDENHAUTE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Iraakse nationaliteit te bezitten, een sjiïet van Arabische origine te zijn en afkomstig te zijn uit Kerbala, Zuid-Irak. Toen IS in juni 2014 Irak binnenviel, zou u bang zijn geweest dat IS ook Kerbala zou binnenvallen. Bovendien zou met de fatwa van Ali al-Sistani de druk om mee te strijden met al Hashd al Shaabi groter zijn geworden, in die mate zelfs dat u vreesde gedwongen te zullen worden gerekruteerd. U zou daarom hebben besloten op 10 september 2015 Irak te verlaten via de luchthaven van Najaf met behulp van uw eigen paspoort en ging naar Turkije. Via Griekenland en de Balkan route kwam u op 22 september 2015 aan in België. Op 1 oktober 2015 vroeg u asiel aan bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ). Na uw aankomst in België vernam u in april/mei 2016 dat twee van uw

broers werden gerekruteerd door al Hashd al Shaabi evenals uw vader die vervolgens in de strijd zou zijn omgekomen.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u volgende documenten voor: uw paspoort, uw kieskaart, een kopie van de overlijdensakte van uw vader en enkele foto's van uw werk in een koffieshop.

B. Motivering

Na een grondige analyse van uw asielaanvraag door het CGVS dient te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat er in uw hoofde sprake zou zijn van een gegronde vrees voor een persoonsgerichte en systematische vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève en dit omwille van de hierna volgende redenen:

Ten eerste dient te worden gesteld dat uit informatie waarover het CGVS beschikt (COI Focus Irak Rekrutering door Popular Mobilizations Units/al Hashd al Shaabi, dd. 5 februari 2016) blijkt dat al Hashd al Shaabi door een actief rekruteringsbeleid tal van jongeren kan overtuigen om op **vrijwillige** basis deel te nemen aan de gewapende strijd tegen Islamitische Staat. Er wordt daarbij **geen dwang** uitgeoefend. De vrijwillige rekruten worden aangetrokken door het maatschappelijke prestige en de financiële voordelen die het lidmaatschap oplevert. De geraadpleegde bronnen zijn eensluidend in hun antwoord: Er vindt **geen gedwongen rekrutering** plaats door de milities van al Hashd al Shaabi.

De door u aangebrachte elementen, namelijk dat u vreesde gedwongen te zullen worden gerekruteerd (d.i. volgens u verplicht worden meegenomen (CGVS, pg.6) door Hashd al Shaabi zijn blote beweringen die in het licht van bovenstaande vaststellingen door het CGVS niet kunnen worden geloofd. Bijgevolg kan er ook geen geloof worden gehecht aan de verplichte rekrutering waaraan volgens uw verklaringen ook twee van uw broers en uw vader onderhevig zouden zijn geweest en die uiteindelijk zou hebben geleid tot de dood van uw vader.

Meer nog, uw verklaringen betreffende deze zogenaamde gedwongen rekrutering zijn van die aard dat zij de ongeloofwaardigheid van uw eerdere verklaringen omtrent deze verplichte inlijving bevestigen. Zo beweert u dat omwille van tijdsgebrek en het feit dat er niet genoeg jongeren waren om te gaan strijden, al Hashd Al Shaabi overging tot gedwongen rekrutering (CGVS, pg.7). Er dient geen betoog dat de door u aangebrachte beweringen haaks staan op de informatie waarover het CGVS beschikt.

Bovendien kunt u geen concrete elementen aanbrengen omtrent de gedwongen rekrutering van uw twee broers en uw vader. U weet van geen van deze drie rekruteringen hoe en wanneer deze zouden hebben plaatsgevonden (CGVS, pg.6,8 en 9). Dit ondanks het feit dat zowel uw vader als uw jongste broer, die nog thuis woonachtig was, gedwongen werden meegenomen (CGVS, pg.7). Wat betreft uw broer die in Bagdad woonde, legt u een nog opmerkelijkere verklaring af.

Toen u immers werd gevraagd hoe uw familie op de hoogte kwam van de gedwongen rekrutering van uw oudste broer die toen immers in Bagdad woonachtig was, gaf u aan dat na uw vertrek, uw ouders zelf aan uw broer hebben gevraagd om vanuit Bagdad af te reizen naar Kerbala en zich aan te sluiten bij al Hashd Al Shaabi daar u reeds was vertrokken en er iemand van de familie zich moet opgeven voor de strijd (CGVS, pg.7).

Het valt echter helemaal niet te verklaren waarom uw vader, die niet zou hebben gewild dat u in Irak bleef en achter uw vlucht uit Irak stond zodat u niet zou worden ingelijfd (CGVS, pg.5) vervolgens zijn andere zoon zou vragen zich in uw plaats aan te sluiten. Er dient opnieuw geen betoog dat deze een weinig aannemelijke gang van zaken is, daar uw broer eveneens kon onderduiken of het land zou kunnen ontvluchten. Waarom hij dat niet zou hebben gedaan, weet u ook niet en komt niet verder dan te stellen dat hij in een restaurant werkte in Bagdad (CGVS, pg.7).

Daarnaast is het opnieuw weinig aannemelijk dat al Hashd, die nu al over twee zonen in de familie beschikte, er een punt zou hebben van gemaakt om ook uw vader in uw plaats in te lijven. Uw vader zou immers reeds 63 jaar oud zijn geweest (CGVS, pg.3) en bijgevolg weinig inzetbaar in een gevechtsstrijd tegen IS. Tevens dient te worden opgemerkt dat u niet alleen niet weet hoe en wanneer uw vader gedwongen werd meegenomen, maar evenmin kunt duiden hoe en wanneer hij om het leven is gekomen (CGVS, pg.7). U komt immers niet verder dan dat hij is vermoord in de oorlog (CGVS, pg.7). U gevraagd naar de datum op de overlijdensakte, geeft u eerst aan deze niet te kennen en stelt vervolgens dat het 15 december is (CGVS, pg. 7). Ook de reden van overlijden kent u niet en geeft dan maar aan dat er misschien kogels vermeld staan (CGVS, pg.7). Feit is dat op de overlijdensakte geen overlijdensdatum staat, noch de reden van overlijden vermeld staat. Enkel de datum waarop de overlijdensakte werd opgemaakt, staat vermeld en gedateerd op 25 december. Hieruit kan worden geconcludeerd dat u weinig aandacht hebt geschonken aan deze overlijdensakte. Opnieuw doet dit gegeven de geloofwaardigheid van uw relaas geen goed. Er kan immers worden vanuit gegaan dat een zoon, die door zijn zus op de hoogte werd gesteld van het overlijden van zijn vader zonder op de hoogte te zijn gesteld van enige details, dan toch tenminste de moeite zou ondernemen om uit de overlijdensakte proberen op te maken hoe en wanneer zijn vader om het leven is gekomen. Dat u niet op de hoogte bent van de inhoud van de overlijdensakte, spreekt dan ook boekdelen. Bovendien kan de authenticiteit van de overlijdensakte niet worden nagegaan daar deze enkel een kopie betreft én is het

bij voorbaat al niet aannemelijk dat een overlijdensakte geen datum of reden van overlijden zou vermelden.

Dat uw zus u niet verder zou hebben ingelicht over de precieze omstandigheden waarbij uw broers en vader werden ingelijfd of hoe uw vader om het leven is gekomen (CGVS, pg.5,6,7), kan niet worden verklaard. Mocht u deze dingen echt willen weten, kon u uw zus om een duidelijk antwoord vragen, zeker rekening houdend met het feit dat u een asielaanvraag heeft lopen en dat deze gegevens cruciaal zijn voor de beoordeling ervan.

Dient ten slotte nog te worden opgemerkt dat uit uw verklaringen blijkt dat niemand van uw familie Hashd Al Shaabi ondersteunt (CGVS, pg.4) en dat er bijgevolg vanuit uw familie geen druk werd uitgeoefend om u aan te sluiten bij Hashd Al Shaabi (CGVS, pg.6).

Aangezien uw verklaringen niet overeenstemmen met de objectieve informatie waarover het CGVS beschikt, u zo goed als geen concrete gegevens weet aan te brengen over zeer cruciale elementen in uw asielrelaas en er vanuit uw familie geen druk werd uitgeoefend om u aan te sluiten bij al Hashd kan er geen geloof worden gehecht aan uw vrees gedwongen te zullen worden gerekruteerd door al Hashd al Shaabi. Bijgevolg kan de vluchtelingenstatus u niet worden toegekend en komt u evenmin in aanmerking voor de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a) of b) van de vreemdelingenwet.

De overige door u voorgelegde documenten namelijk uw paspoort, kieskaart en de foto's van uw werk in een koffieshop kunnen bovenstaande appreciatie niet in positieve zin ombuigen daar deze geen betrekking hebben op de door u geformuleerde vluchtaanleiding.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid-Irak werd het "UNHCR Position on Returns to Iraq" van oktober 2014 in rekening genomen. Zowel uit voornoemd advies van UNHCR als de COI Focus "Irak, Veiligheidssituatie Zuid-Irak" van 4 augustus 2016 (waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier) blijkt dat de veiligheidssituatie in Irak sinds het voorjaar van 2013 verslechterd is, doch anderzijds blijkt dat de toename in geweld- en terreurdaden geconcentreerd is in een aantal Centraal-Iraakse provincies, waarbij vooral de Iraakse grootsteden worden getroffen. Daarenboven blijkt dat het grondoffensief dat de Islamitische Staat (IS) sinds juni 2014 in Irak voert hoofdzakelijk gesitueerd is in Centraal- Irak.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de impact van het terreurgeweld, en de gevolgen van het offensief dat ISIS sinds juni 2014 voert regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de [provincie X] te worden beoordeeld.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat de negen zuidelijke provincies van Irak niet rechtstreeks verwikkeld zijn geraakt in het offensief dat IS in juni 2014 inzette in Centraal-Irak, met uitzondering van het noorden van Babil, waar IS heeft geprobeerd om via de verkeerswegen ten westen en zuidwesten van Bagdad aanvalsroutes naar de hoofdstad te openen. Dit offensief ging gepaard met talrijke aanslagen en ook met hevige gevechten in enkele steden. De overwinning van de Iraqi Security Forces en de Popular Mobilization Units (PMU) op IS in Jurf al-Sakhar eind oktober 2014, heeft op middellange termijn bijgedragen tot de afname van het geweld in Noord-Babil. . IS is er sindsdien niet meer in geslaagd om in Babil een territorium onder controle te krijgen. Het geweld dat er anno 2015-2016 in de provincie plaatsvindt, is voornamelijk geconcentreerd in het gebied tussen de grens met de provincie Bagdad en de stad Hilla, niet ver van Jurf Al Sakhar. Het aantal burgerslachtoffers in de hele provincie is vanaf begin 2015 duidelijk afgenomen. Deze reductie stabiliseerde in de loop van 2015 en ook begin 2016 bleef het aantal conflictgerelateerde burgerslachtoffers beperkt. Deze relatief kalme periode eindigde in maart 2016. De provincie werd dan getroffen door twee zeer zware aanslagen en aantal kleinere incidenten. In de daaropvolgende maanden is het geweld in Babil terugvallen tot op het niveau dat de periode maart 2016 voorafging.

In de overwegend sjiitische Zuid- Iraakse provincies Najaf, Kerbala, Basra, Wassit, Qadisiya, Thi Qar, Missan en al-Muthanna kwam het niet tot directe confrontaties tussen het Iraakse leger, de milities en Popular Mobilization Units (PMU) enerzijds, en IS anderzijds. Het geweld in de regio beperkt zich hoofdzakelijk tot sporadische terreuraanslagen die echter zowel in frequentie als in zwaarte zijn afgenomen. Daarnaast neemt het geweld in Zuid-Irak de vorm aan van doelgerichte moorden en ontvoeringen, en sektarisch gemotiveerde wraakacties waarbij leden van politieke partijen, religieuze en

tribale leiders, en overheidspersoneel gevisieerd worden. Het aantal burgerslachtoffers ligt in deze provincies heel ver onder dat van Centraal-Irak.

Uit voornoemde COI Focus blijkt dat de veiligheidssituatie in de provincie Basra gedurende de afgelopen jaren markant verbeterde. Naarmate IS haar terreurcampagne tegen sjiitische doelwitten in Bagdad in 2013 opvoerde werden in Basra een aantal geweldfeiten gepleegd tegen de soennitische minderheid in de stad. De provincie werd echter niet rechtstreeks getroffen door het offensief dat IS in juni 2014 inzette. Directe confrontaties tussen militanten van IS en het Iraakse leger bleven uit. Wel vonden in de provincie een beperkt aantal aanslagen plaats, waarbij het aantal burgerdoden beperkt is gebleven. Verder wordt er melding gemaakt van enkele kleinere IED en een aantal schietincidenten. Conflicten tussen verschillende stammen, tussen criminele groepen en tussen rivaliserende milities liggen aan de grondslag van deze schietpartijen.

In de periode 2013-2014 werden in de heilige stad Karbala een beperkt aantal aanslagen op sjiitische doelwitten gepleegd. Het aantal burgerslachtoffers hierbij bleef beperkt. De veiligheidsmaatregelen in de provincie Karbala werden in de loop van 2013 en 2014 herhaaldelijk opgedreven en het Iraakse leger werd er door vrijwilligers versterkt. Er vonden in de regio evenwel geen grootschalige confrontaties plaats tussen militanten van IS en het Iraakse leger. Op 7 juni 2016 werd er echter voor het eerst sinds oktober 2014 in de stad Karbala een autobom tot ontploffing gebracht. Aanslagen in de provincie Karbala blijven evenwel uitzonderlijk en zijn doorgaans kleinschalig.

Naarmate IS haar terreurcampagne in 2013-2014 opdroef, namen ook de veiligheidsmaatregelen in Najaf toe. Ook hier bleven directe confrontaties tussen militanten van IS en het Iraakse leger uit. Er doen zich in de provincie Najaf voorts nauwelijks geweldfeiten voor. Het geweld dat er voorkomt concentreert zich hoofdzakelijk in de stad Najaf. Het aantal burgerslachtoffers dat hierbij te betreuren valt, is beperkt.

Tot slot dient opgemerkt te worden dat de provincies Wassit, Qadisiya, Missan, Thi Qar en al-Muthanna grotendeels gespaard blijven bij het etno-sektarisch conflict dat Irak teistert. De sporadische, hoofdzakelijk kleinschalige terreuraanslagen die in deze provincies plaatsvinden, zijn doorgaans gesitueerd in de steden Kut (Wassit) en Nasseriyah (Thi Qar). Het aantal burgerslachtoffers is er beperkt gebleven. Het offensief dat IS in de zomer van 2014 inzette, bereikte voornoemde provincies niet. Het geweld in deze provincies is beperkt tot sporadische terreuraanslagen met een relatief laag aantal burgerslachtoffers tot gevolg. In april – mei 2016 vonden er echter twee zware aanslagen plaats, een in de provincie Thi Qar en een in de provincie Al-Muthanna. Volledigheidshalve wordt hierbij aangestipt dat het Iraakse zuiden niet alleen over de weg bereikbaar is. Uit de beschikbare informatie blijkt dat tal van luchtvaartmaatschappijen vluchten aanbieden op Irak en dat een terugvlucht naar Irak niet noodzakelijk via de luchthaven van Bagdad dient te verlopen. Naast Baghdad International Airport beschikt Irak immers over internationale luchthavens in Basra, en Najaf, dewelke onder de controle van de Iraakse autoriteiten staan en vlot bereikbaar zijn. Personen die naar Irak wensen terug te keren kunnen via deze luchthavens naar hun bestemming in Zuid-Irak reizen zonder dat zij via Centraal-Irak moeten reizen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat IS, door de militaire tegenslagen, haar strategie heeft gewijzigd en dat de organisatie weer meer teruggrijpt naar het plegen van spectaculaire aanslagen diep in het territorium van de tegenstander (in dit geval het sjiitische Zuiden van Irak) om het Iraakse leger, de politie en de PMU te dwingen een groter deel van de strijdkrachten in te zetten voor de beveiliging van Zuid-Irak. Niettegenstaande hierbij ook burgerslachtoffers te betreuren vallen, kan hieruit niet zonder meer worden besloten dat er actueel in Zuid-Irak sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon in het kader van een gewapend conflict.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de zuidelijke provincies thans geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet bestaat.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

2.1.1.1. In een eerste middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, van artikel 48, 48/2, 48/3, 48/4, 48/5, 48/7 en 62 van de voormelde wet van 15 december 1980 (hierna: Vreemdelingenwet), van het redelijkheidsbeginsel, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van artikel 3 en 13 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: EVRM).

Verzoeker meent een gegronde vrees voor vervolging te hebben *“wegens ernstige feiten van vervolgingen en bedreigingen uitgeoefend door leden van de Popular Mobilization Units (PMU), al-Hashd al-Shabi”*. Hij benadrukt dat zijn verklaringen over de gedwongen rekrutering door de militie geloofwaardig zijn. Volgens hem blijkt uit de landeninformatie in het administratief dossier dat deze volksbeweging effectief sjiitische burgers uit Zuid-Irak rekruteert en aantrekt met financiële middelen. Verzoeker stelt zelf een sjiitische staatsburger te zijn wiens gezin behoort tot de arme bevolking in Kerbala. Hij benadrukt dat hij als enige zoon van het gezin nog aanwezig was in Kerbala, behoudens zijn jongere broer die te jong is om gerekruteerd te worden. Omwille van de toename van de gedwongen rekrutering door de volksbeweging na de inval van Islamitische Staat (hierna: IS) in Irak en het aanscherpen van het sektarisch geweld in heel Irak heeft zijn vader beslist om hem te laten vluchten, aldus verzoeker. Zijn broers leefden toen in Bagdad. Hij stelt dat zijn vrees voor vervolging wordt aangescherpt door de rekrutering van zijn broers die zich wegens de ernstige bedreigingen ten aanzien van het hele gezin verplicht zagen naar Kerbala terug te keren en zich aan te sluiten bij de militie. Hetzelfde gebeurde met zijn vader. Volgens verzoeker heeft de toename van de strijd als gevolg dat de volksbeweging de mobilisatie van elke mannelijke burger eist. Omwille van de druk op het gezin besloot zijn vader zich bij de beweging aan te sluiten, aldus verzoeker. De onderdrukking van het gezin wordt volgens hem ook aangescherpt door de mobilisatie van hun stam en hun familie, namelijk een groot deel van hun neven.

Vervolgens stelt verzoeker dat rekening dient te worden gehouden met artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet en dat verweerder het uit dit artikel voortvloeiende vermoeden niet op een draagkrachtige wijze tegensprekt. *“Bovendien toont verweerder niet aan dat verzoeker, in geval van een terugkeer naar Afghanistan geen risico loopt het slachtoffer te zijn van zulke bedreigingen, misbruiken en vervolgingen.”* Verzoeker meent een oprechte inspanning te hebben geleverd om zijn asielaanvraag aannemelijk te maken en te staven en dat hem het voordeel van de twijfel dient te worden verleend.

Vervolgens geeft verzoeker een theoretische uiteenzetting over de subsidiaire beschermingsstatus, waarna hij stelt als volgt: *“In casu, op het persoonlijke vlak, word de ernstig schade in hoofde van verzoeker veroorzaakt enerzijds door de gedwongen rekrutering door de militie al-Hashd al-Shaabi en dit alhoewel verzoeker over geen enkel gevechtservaringen geniet en dat van hem verwacht zal worden deel te nemen aan de openstrijden tussen sjiitische- en soennitische gewapende groeperingen. Anderzijds worden de ernstige schade in hoofde van verzoeker veroorzaakt tot de reëel risico op onmenselijke of vernederende behandelingen, alsook op de reëel risico als apostaat beschouwd te worden door zijn eigen gemeenschap nu verzoeker weigert gevolg te geven aan de oproep van een religieuze leider. Ten slotte benadrukt verzoeker dat een reëel risico op ernstige schade in zijn hoofde bestaat nu zijn stam, zijn familie hem zal verloochen omwille van het feit dat hij weigert zich aan te sluiten bij de sjiitische volksbeweging.”*

Omtrent de toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, stelt verzoeker als volgt: *“Op dit vlak verwijzen wij naar Uw wijsheid omtrent de huidige geweldsituatie in het Zuid-Irak en de beoordeling of deze overeenkomt met een situatie zoals voorzien in artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.”* Hierna geeft verzoeker een uiteenzetting aan de hand van rechtsleer en Europese rechtspraak over de begrippen “willekeurig geweld” en “gewapend conflict”. Hij concludeert dat de gewelddaden die in Zuid-Irak worden gepleegd, ongedifferentieerd zijn, *“wat een synoniem is van willekeurig”*. Verzoeker verwijst tevens naar rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad). Verzoeker wijst ook op de corruptie en de werkloosheid in Zuid-Irak, alsook op het feit dat de landeninformatie in het administratief dossier dateert van 4 augustus 2016. Hij stelt dat dient te worden vastgesteld dat hij gegronde redenen heeft om te beschouwen dat hij ingeval van terugkeer

naar Kerbala een reëel risico loop op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

2.1.1.2. In een tweede middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 1-3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikel 62 van de Vreemdelingenwet, van het redelijkheidsbeginsel, van het zorgvuldigheidsbeginsel, van artikel 3 en 13 van het EVRM en van artikel 4 en 41 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie.

In onderhavig verzoekschrift stelt verzoeker als volgt:

“11. Verzoeker volhardt dat de sjiitische militie steeds machtiger zijn in Irak en de gezinnen onder druk zetten zodat hun jongeren zich aansluiten bij hen en de strijd leveren tegen de soennieten, waaronder IS, die meer en meer aanwezig is in Zuid-Irak.

De sjiitische milities benaderende de gezinnen en spreken hen over de eer gebonden aan het strijden tegen hun vijand, alsook het gevaar dat ze voorstellen. Er worden verschillende financiële en morele middelen gebruikt om de gezinnen te overtuigen hun zoon (zonen) te geven aan de milities.

In huidige context kan er moeilijk gesproken worden van vrijwillige aansluiting bij de militie!

Bovendien worden de gezinnen verder onder druk gezet door hun eigen stam en familie. Inderdaad, gezien meer en meer burgers zich aansluiten bij extremistische groeperingen, neemt de onderdrukking door verwante toe.

Een persoon die niet deel neemt aan de gevecht en die weigert zich aan te sluiten bij een militie wordt gestigmatiseerd en gezien als vijand van de religie, als apostolaat. Voor de militieleden is heeft persoon geen waarde meer en kan zonder andere reden vermoord, ontvoerd, gemarteld, ... worden.

De gezinnen en de burgers hebben de nodige middelen en/of macht niet om aan deze bedreigingen en onderdrukkingen te resisteren. Ten gevolge is het aantal “vrijwillige” leden in toename.

Echter, deze rekrutering kan redelijk wijze niet beschouwd worden als een vrijwillige aansluiting nu dit het resultaat is van financiële vergoedingen, stam en familiale onderdrukking, sociale dwang, sociale uitsluitingen, Er is degelijk sprake van een gedwongen rekrutering door de sjiitische milities.

Zoals in huidige beroep al vermeld erkent de CEDOCA dat leden van de Popular Mobilization Units (PMU) gerekruteerd worden bij de economisch achtergestelde sjiitische bevolking van Zuid-Irak door middel van financiële voordelen.

12. De broers van verzoeker werden gerekruteerd. Zoals uitgelegd gedurende zijn gehoor werd er beslist dat verzoeker Irak verliet omdat hij de meest in staat was gerekruteerd te worden. Inderdaad, zijn broers leefden ergens anders en het gezin beschouwde zijn kleine broer als te jong om gerekruteerd te kunnen worden.

Echter, de bedreigingen op het gezin werden zo ernstig dat de broer van verzoeker aanvaarde om terug te keren naar Kerbala en zich aan te sluiten bij de militie.

Betreffende zijn vader verklaarde verzoeker duidelijk dat na de rekrutering van zijn broer het gezin een korte tijd met rust werden gelaten. Echter na een tijd begonnen de bedreiging en de vervolgingsfeiten tegenover het gezin.

Het gezin werd bovendien bedreigd door hun eigen stam en familieleden de welke zich hebben aangesloten bij de militie al Hashd al Shaabi.

Het is in deze omstandigheden dat de vader zich uiteindelijk gedwongen zag zich ook aan te sluiten bij de militie. In december 2015, in het kader van de gevechten die in plaats vonden te Kerbala werd de vader van verzoeker dood geschoten.

13. Verzoeker probeert contact te hebben met zijn zus. Echter, het heel gezin beschouwt hem als verantwoordelijk voor de rekrutering van zijn broers en de dood van zijn vader.

Ten gevolge is het voor verzoeker onmogelijk meer nauwkeurig informatie te verkrijgen over zijn broers en zijn vader.

Hij volhardt de feiten zoals verklaard gedurende zijn gehoor.

Verzoeker voegt verschillende identiteitsdocumenten toe aan huidige beroep. Deze zijn nog niet vergezeld met een de jure vertaling. Dit zal in de komende weken gedaan worden en ter kennis van verwerende partij en van Uw Raad gebracht worden.

14. Wij menen dat verzoeker aannemelijk heeft gemaakt, op basis van zijn spontane en doorlevende verklaringen, een gegronde vrees gerekruteerd te worden door de milities van de Popular Mobilization Units.

Het is dan ook ten onrechte, en wegens een foutieve appreciatie van de feiten van de zaak, dat verwerende partij beweert geen geloof te kunnen hechten aan de asielmotieven van verzoeker.”

2.2. Stukken

Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift de verblijfskaart van zijn gezin op naam van zijn moeder (stuk 3), zijn nationaliteitsbewijs (stuk 4), zijn identiteitskaart (stuk 5) en de rantsoenkaart van zijn gezin (stuk 6).

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Vluchtelingenstatus

Luidens artikel 8 PR RvV dienen de stukken waarvan de partijen willen gebruik maken indien zij in een andere taal zijn opgesteld dan deze van de rechtspleging, vergezeld te zijn van voor eensluidend verklaarde vertaling. Bij gebreke aan een dergelijke vertaling worden de bij het verzoekschrift gevoegde stukken (stukken 3-6) door de Raad niet in overweging genomen.

Verzoeker voert aan gedwongen te worden gerekruteerd door de sjjiitische militie al Hashd al Shaabi (hierna: A.H.A.S.). In de bestreden beslissing wordt verzoeker de vluchtelingenstatus geweigerd omdat (i) uit de aan het administratief dossier toegevoegde informatie (zie map 'Landeninformatie') blijkt dat er geen gedwongen rekrutering plaatsvindt door de sjjiitische militie A.H.A.S. en verzoekers verklaringen bovendien haaks staan op deze informatie, (ii) zijn kennis over de beweerdte gedwongen rekrutering van zijn broers en zijn vader gebrekkig is, (iii) ook zijn kennis over het overlijden van zijn vader en over de inhoud van de voorgelegde overlijdensakte gebrekkig is, (iv) uit zijn verklaringen blijkt dat niemand uit zijn familie de militie A.H.A.S. steunt, en (v) de door hem voorgelegde documenten (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) de voorgaande vaststellingen niet kunnen wijzigen.

Er dient vastgesteld dat verzoeker er geenszins in slaagt de voormelde motieven uit de bestreden beslissing te weerleggen, integendeel. Verzoeker stelt in onderhavig verzoekschrift namelijk dat zijn vader zou hebben besloten om zich aan te sluiten bij de sjjiitische militie onder druk van de familie, terwijl (i) verzoeker tijdens zijn gehoor verklaarde dat er niemand in zijn familie de sjjiitische militie A.H.A.S. ondersteunt en dat er geen druk werd uitgeoefend om zich erbij aan te sluiten (gehoorverslag CGVS, p. 4 en 6) terwijl verzoeker in zijn verzoekschrift stelt dat vele neven zich zouden hebben aangesloten en (ii) verzoeker tijdens zijn gehoor stelde dat zijn vader gedwongen werd gerekruteerd terwijl hij in zijn verzoekschrift stelt dat het een eigen beslissing van zijn vader zou zijn geweest. Verder blijkt uit het gehoorverslag dat verzoeker verklaarde dat hij één broer had die in Bagdad woonde, dat zijn jongere broer in Kerbala woonde en dat beiden intussen zouden zijn gerekruteerd door de militie, terwijl hij in zijn verzoekschrift stelt dat hij twee broers had die in Bagdad woonden die intussen werden gerekruteerd en dat zijn jongere broer in Kerbala te jong is om gerekruteerd te worden. Bovendien is het niet aannemelijk dat verzoeker enerzijds door zijn vader zou zijn weggestuurd om te ontsnappen aan de beweerdte dreiging van een gedwongen rekrutering door A.H.A.S., terwijl hij anderzijds door zijn familie zou zijn verstoet en zou worden gezien als een apostaat omdat hij weigert zich bij deze militie aan te sluiten. Het geheel van deze bijkomende tegenstrijdigheden en mede gelet op de pertinente motieven in de bestreden beslissing, doet eens te meer en in ernstige mate verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van zijn asielrelaas.

Waar verzoeker verwijst naar de landeninformatie in het administratief dossier en stelt dat zijn gezin omwille van financiële redenen werd gedwongen zich aan te sluiten bij de sjjiitische militie A.H.A.S., dient vooreerst vastgesteld dat verzoeker zijn vrees voor vervolging *in concreto* aannemelijk dient te maken en dat een verwijzing naar louter algemene informatie die geen betrekking heeft op zijn persoon hiertoe niet volstaat. Uit het voorgaande blijkt reeds dat zijn asielrelaas niet geloofwaardig is. Bovendien maakt verzoeker een verkeerde lezing van voormelde landeninformatie waar hij meent dat het feit dat rekrutering door de sjjiitische milities gebeurt bij de achtergestelde sjjiitische bevolking van Zuid-Irak

omwille van financiële druk, terwijl in werkelijkheid het financiële aspect van een aansluiting van één van de sjiiitische milities net maakt dat deze milities beschikken over een ruime hoeveelheid vrijwilligers. Tevens dient vastgesteld dat verzoeker nergens doorheen zijn gehoor melding maakte van het feit dat er in het geval van zijn gezin financiële druk zou zijn uitgeoefend of dat dit op enigerlei wijze een rol zou hebben gespeeld. Verder brengt verzoeker geen enkel stuk bij waaruit zou kunnen blijken dat de door verweerder gehanteerde informatie (zie map 'Landeninformatie' in het administratief dossier) onjuist of achterhaald zou zijn.

Waar verzoeker stelt dat hij ingeval van terugkeer naar Afghanistan het slachtoffer dreigt te worden van bedreigingen, misbruiken en vervolgingen, kan niet worden ingezien waar verzoeker het over zou kunnen hebben, aangezien *in casu* nergens sprake is van een terugkeer naar Afghanistan en verzoeker verklaart de Iraakse nationaliteit te hebben, hetgeen heden niet wordt betwist.

Gezien het geheel van wat voorafgaat, slaagt verzoeker er niet in de motieven in de bestreden beslissing te weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden door de Raad tot de zijne gemaakt.

Gelet op hetgeen voorafgaat, kan de aangevoerde schending van artikel 48/7 van de vreemdelingenwet evenmin worden aangenomen.

Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekers asielrelaas niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, tweede lid van de Vreemdelingenwet.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.3.3. Subsidiaire beschermingsstatus

Gelet op de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas maakt verzoeker vooreerst niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Met betrekking tot artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt in de bestreden beslissing terecht gesteld als volgt:

"Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid-Irak werd het "UNHCR Position on Returns to Iraq" van oktober 2014 in rekening genomen. Zowel uit voornoemd advies van UNHCR als de COI Focus "Irak, Veiligheidssituatie Zuid-Irak" van 4 augustus 2016 (waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier) blijkt dat de veiligheidssituatie in Irak sinds het voorjaar van 2013 verslechterd is, doch anderzijds blijkt dat de toename in geweld- en terreurdaden geconcentreerd is in een aantal Centraal-Iraakse provincies, waarbij vooral de Iraakse grootsteden worden getroffen. Daarenboven blijkt dat het grondoffensief dat de Islamitische Staat (IS) sinds juni 2014 in Irak voert hoofdzakelijk gesitueerd is in Centraal- Irak.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de impact van het terreurgeweld, en de gevolgen van het offensief dat ISIS sinds juni 2014 voert regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de [provincie X] te worden beoordeeld.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat de negen zuidelijke provincies van Irak niet rechtstreeks verwikkeld zijn geraakt in het offensief dat IS in juni 2014 inzette in Centraal-Irak, met uitzondering van het noorden van Babil, waar IS heeft geprobeerd om via de verkeerswegen ten westen en zuidwesten van Bagdad aanvalsroutes naar de hoofdstad te openen. Dit offensief ging gepaard met talrijke aanslagen en ook met hevige gevechten in enkele steden. De overwinning van de Iraqi Security Forces en de Popular Mobilization Units (PMU) op IS in Jurf al-Sakhar eind oktober 2014, heeft op middellange termijn bijgedragen tot de afname van het geweld in Noord-Babil. . IS is er sindsdien niet meer in geslaagd om in Babil een territorium onder controle te krijgen. Het geweld dat er anno 2015-2016 in de provincie plaatsvindt, is voornamelijk geconcentreerd in het gebied tussen de grens met de provincie Bagdad en de stad Hilla, niet ver van Jurf Al Sakhar. Het aantal burgerslachtoffers in de hele provincie is vanaf begin 2015 duidelijk afgenomen. Deze reductie stabiliseerde in de loop van 2015 en ook begin

2016 bleef het aantal conflictgerelateerde burgerslachtoffers beperkt. Deze relatief kalme periode eindigde in maart 2016. De provincie werd dan getroffen door twee zeer zware aanslagen en aantal kleinere incidenten. In de daaropvolgende maanden is het geweld in Babil terugvallen tot op het niveau dat de periode maart 2016 voorafging.

In de overwegend sjiitische Zuid- Iraakse provincies Najaf, Kerbala, Basra, Wassit, Qadisiya, Thi Qar, Missan en al-Muthanna kwam het niet tot directe confrontaties tussen het Iraakse leger, de milities en Popular Mobilization Units (PMU) enerzijds, en IS anderzijds. Het geweld in de regio beperkt zich hoofdzakelijk tot sporadische terreuraanslagen die echter zowel in frequentie als in zwaarte zijn afgenomen. Daarnaast neemt het geweld in Zuid-Irak de vorm aan van doelgerichte moorden en ontvoeringen, en sektarisch gemotiveerde wraakacties waarbij leden van politieke partijen, religieuze en tribale leiders, en overheidspersoneel gevisieerd worden. Het aantal burgerslachtoffers ligt in deze provincies heel ver onder dat van Centraal-Irak.

Uit voornoemde COI Focus blijkt dat de veiligheidssituatie in de provincie Basra gedurende de afgelopen jaren markant verbeterde. Naarmate IS haar terreurcampagne tegen sjiitische doelwitten in Bagdad in 2013 opvoerde werden in Basra een aantal geweldfeiten gepleegd tegen de soennitische minderheid in de stad. De provincie werd echter niet rechtstreeks getroffen door het offensief dat IS in juni 2014 inzette. Directe confrontaties tussen militanten van IS en het Iraakse leger bleven uit. Wel vonden in de provincie een beperkt aantal aanslagen plaats, waarbij het aantal burgerdoden beperkt is gebleven. Verder wordt er melding gemaakt van enkele kleinere IED en een aantal schietincidenten. Conflicten tussen verschillende stammen, tussen criminele groepen en tussen rivaliserende milities liggen aan de grondslag van deze schietpartijen.

In de periode 2013-2014 werden in de heilige stad Karbala een beperkt aantal aanslagen op sjiitische doelwitten gepleegd. Het aantal burgerslachtoffers hierbij bleef beperkt. De veiligheidsmaatregelen in de provincie Karbala werden in de loop van 2013 en 2014 herhaaldelijk opgedreven en het Iraakse leger werd er door vrijwilligers versterkt. Er vonden in de regio evenwel geen grootschalige confrontaties plaats tussen militanten van IS en het Iraakse leger. Op 7 juni 2016 werd er echter voor het eerst sinds oktober 2014 in de stad Karbala een autobom tot ontploffing gebracht. Aanslagen in de provincie Karbala blijven evenwel uitzonderlijk en zijn doorgaans kleinschalig.

Naarmate IS haar terreurcampagne in 2013-2014 opdroef, namen ook de veiligheidsmaatregelen in Najaf toe. Ook hier bleven directe confrontaties tussen militanten van IS en het Iraakse leger uit. Er doen zich in de provincie Najaf voorts nauwelijks geweldfeiten voor. Het geweld dat er voorkomt concentreert zich hoofdzakelijk in de stad Najaf. Het aantal burgerslachtoffers dat hierbij te betreuren valt, is beperkt.

Tot slot dient opgemerkt te worden dat de provincies Wassit, Qadisiya, Missan, Thi Qar en al-Muthanna grotendeels gespaard blijven bij het etno-sektarisch conflict dat Irak teistert. De sporadische, hoofdzakelijk kleinschalige terreuraanslagen die in deze provincies plaatsvinden, zijn doorgaans gesitueerd in de steden Kut (Wassit) en Nasseriyah (Thi Qar). Het aantal burgerslachtoffers is er beperkt gebleven. Het offensief dat IS in de zomer van 2014 inzette, bereikte voornoemde provincies niet. Het geweld in deze provincies is beperkt tot sporadische terreuraanslagen met een relatief laag aantal burgerslachtoffers tot gevolg. In april – mei 2016 vonden er echter twee zware aanslagen plaats, een in de provincie Thi Qar en een in de provincie Al-Muthanna. Volledigheidshalve wordt hierbij aangestipt dat het Iraakse zuiden niet alleen over de weg bereikbaar is. Uit de beschikbare informatie blijkt dat tal van luchtvaartmaatschappijen vluchten aanbieden op Irak en dat een terugvlucht naar Irak niet noodzakelijk via de luchthaven van Bagdad dient te verlopen. Naast Baghdad International Airport beschikt Irak immers over internationale luchthavens in Basra, en Najaf, dewelke onder de controle van de Iraakse autoriteiten staan en vlot bereikbaar zijn. Personen die naar Irak wensen terug te keren kunnen via deze luchthavens naar hun bestemming in Zuid-Irak reizen zonder dat zij via Centraal-Irak moeten reizen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat IS, door de militaire tegenslagen, haar strategie heeft gewijzigd en dat de organisatie weer meer teruggrijpt naar het plegen van spectaculaire aanslagen diep in het territorium van de tegenstander (in dit geval het sjiitische Zuiden van Irak) om het Iraakse leger, de politie en de PMU te dwingen een groter deel van de strijdkrachten in te zetten voor de beveiliging van Zuid-Irak. Niettegenstaande hierbij ook burgerslachtoffers te betreuren vallen, kan hieruit niet zonder meer worden besloten dat er actueel in Zuid- Irak sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon in het kader van een gewapend conflict.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de zuidelijke provincies thans geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet bestaat."

Verzoeker uit weliswaar kritiek op deze analyse en de gebruikte landeninformatie in het administratief dossier, doch hij laat na enig stuk bij te brengen waaruit zou kunnen blijken dat deze informatie in het administratief dossier onjuist of achterhaald zou zijn. Bijgevolg wordt de hiervoor geciteerde analyse door de Raad overgenomen en tot de zijne gemaakt.

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig maart tweeduizend zeventien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER